

Uanset disse særlige Forhold maa vi endvidere pege paa, at en Konvertering af det her omhandlede Omfang uundgaaeligt vil bringe overordentlig mange „hvilleløse“ Penge frem paa Markedet. Hvilke Summer det vil komme til at andrage, beror selvsagt ganske paa et Skøn, men vi har forstaaet, at man fra Regeringens Side har jugeret et Beløb af henimod 600 Mill. Kr. Selv et væsentligt mindre Beløb, der kunstigt og pludseligt pumpes ud i Omsætningen, vil uundgaaeligt medføre Prisstigninger paa saavel faste Ejendomme som paa Varer, Maskiner m. m. og virke i høj Grad fremmede paa en usund Gründer-Virksomhed, ikke mindst i Betragtning af, at den i saa Henseende værende Træghed formentlig i det væsentlige allerede er neutraliseret gennem Krisefondens og Nationalbankens Obligationsopkøb i de sidste Aar.

Endelig maa vi fremhæve, at selv om en samlet Konvertering underbygges ved en Sænkning af det i Øjeblikket gældende Renteniveau for Indlaan i Banker og Sparekasser, saa vil vore her fremførte Betæneligheder dog ikke bortelimineres.

Imidlertid arbejder Bankerne med visse Planer, som vi dog paa Grund af de os givne Mandater ikke i Øjeblikket kan give nærmere Udtryk for. Dog kan vi allerede straks sige, at en Forudsætning for, at en Konvertering over Pari paabegyndes, selvsagt maa være, at Landets Valutaforhold ligger og holdes i et saadant Leje, at den Kronepolitik, som Nationalbanken hidtil har fulgt, fremdeles opretholdes, Ligeledes maa vi anse det for ønskeligt, at Sparekasserne bliver inddraget i vore Forhandlinger om Konverteringsplanerne. Endelig vil vi pege paa, at det for at vinde Tid til de nødvendige Aftaler m. v. maa anses for nødvendigt, at Renteloven af 1933 forlænges.

Ex tuto ønsker vi gerne at fremhæve, saaledes som det ogsaa blev nævnt i Gaar, at ingen af de mødte Bank-Repræsentanter har noget definitivt Mandat, men at alle de fremsatte Udtalelser fremkommer under Forbehold af, at de kan vinde Tilslutning hos de respektive Bankbestyrelser.

Der har siden Mødet i Statsministeriet fundet en Række Forhandlinger Sted mellem Bankernes Repræsentanter og mellem disse og Nationalbanken, og Resultatet af Forhandlingerne er blevet, at der er almindelig Tilslutning til en Tanke om at medvirke til en trinvis Konvertering af de forskellige Kreditforeningers $4\frac{1}{2}$ pCt. og 5 pCt. Obligationer ned til 4 pCt., uden at man dog paa Forhaand kan forudsige Muligheden for en fuldstændig Gennemførelse af den paatænkte Konvertering af samtlige omhandlede ca. $2\frac{1}{2}$ Milliard Kreditforeningsobligationer.

Som nævnt i vore ovenfor citerede Udtalelser maa Forudsætningen for en heldig Realisation af Bankernes Plan være en samlet Tilslutning fra saa godt som alle Landets Pengeinstitutter. Skal Sagen løses, bør det være over en bred Front for at undgaa Kritik eller Mistæneliggørelse inden for Pengeinstitutternes egen Kreds ikke mindst af Hensyn til det moralske Ansvar, Landets Pengeinstitutter paatager sig over for Obligationsejerne ved at medvirke til en Nedsikring af disses aarlige Rente fra $4\frac{1}{2}$ pCt. til 4 pCt. uden at have den absolutte Baggrund herfor i det her i Landet herskende Rente- og Kapitalmarked, der ikke kan siges at have udviklet sig ad naturlig Vej. Dette Forhold har Bankerne dog ment, at Pengeinstitutterne maatte se bort fra for at kunne imødekomme det fra Rigsdagens 4 store Partier udtalte Ønske om at faa Konverteringen fortsat. Selv om det saaledes ikke er uden Betæneligheder, at Bankerne forsøger at løse Opgaven, skulde man dog ved en samlet Optræden af Landets Pengeinstitutter kunne undgaa de Hindringer for en heldig Løsning, som en Uenighed inden for Pengeinstitutternes Kreds ellers kunde medføre.

Efter at Bankerne den 10. Januar skriftligt over for Sparekassernes Forretningsudvalg har redegjort for vore Planer, har vi i de senere Dage forhandlet med dette Udvalg for at opnaa Tilslutning fra Sparekassernes Side. Disse Forhandlinger er dog endt uden Resultat, da Sparekasserne af principielle Grunde ikke ønskede at gaa ind i Realitetsdrøftelse af vort Forslag, hvilket vi i Lørdags har meddelt Statsministeren.

Vi skal i det følgende gøre nærmere Rede for Bankernes Plan, der er bygget op paa Grundlag af Bestemmelserne i Lov af 11. December 1934, det af de 4 politiske Partier den 14. s. M. tiltraadte Forslag til Lov om Konvertering m. v. og Konverteringsloven af 16. December 1933.

En Medvirken af Landets Pengeinstitutter til en Konvertering af den Obligationsmasse, som paa nuværende Tidspunkt med i hvert Fald nogen Føje kan anses for at være eller blive konverteringsmoden, kan ifølge Sagens Natur ikke i første Række komme til at omfatte Landkreditforeningerne, selv om nogle af disses ældre Serier kan medtages, men da Konverteringstanken oprindeligt er opstaaet for at lette Rentebyrden for Landbostanden og først senere er udvidet til at omfatte Ønsket om en almindelig Rentenedbrin-